

- penge på grundlag af de sikredes årlige dagpengegivende indtægter,
- 2) om regulering af de årlige dagpengegivende indtægter efter indkomstudviklingen og
 - 3) om beregning af dagpenge på et andet grundlag end de årlige dagpengegivende indtægter i tilfælde, hvor indtægtsforholdene har ændret sig væsentligt ved uarbejdsdygtighedens indtræden, og i tilfælde, hvor indtægtsforholdene ville have ændret sig væsentligt, såfremt uarbejdsdygtigheden ikke var indtrådt.

§ 24. Dagpengene udgør 90 pct. af den dagpengegivende indtægt og beregnes for en uge ad gangen.

Stk. 2. Dagpengene for en udbetalingsperiode afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3. Dagpengene pr. uge kan ikke udgøre mere end et højeste beløb, der fastsættes for et år ad gangen med virkning fra 1. april. Beløbet svarer til 90 pct. af ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid med den af Danmarks Statistik offentliggjorte timefortjeneste (inkl. dyrtidstillæg, men bortset fra alle andre tillæg) for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i nærmest forudgående april kvartal. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 4. Beløb, der beregnet for en uge er mindre end 10 pct. af dagpengenes højeste beløb, udbetales ikke.

Stk. 5. Hvis dagpengene sammen med anden hjælp under uarbejdsdygtighed, bortset fra offentlig hjælp, overstiger den dagpengegivende indtægt, nedsættes dagpengene med det overskydende beløb.

Kapitel 9.

Ophør.

§ 25. Udbetaling af dagpenge ophører den dag, den sikrede er arbejdsdygtig, uanset om han undlader at træde i arbejde eller at raskmelde sig.

§ 26. Er der i de 12 forudgående kalendermåneder udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 13 uger, kan dagpenge ikke udbetales i en kalendermåned til personer,

- 1) der modtager folkepension, invalidepension eller enkepension,
- 2) der på grund af svigtende helbred kunne have opnået folkepension, invalidepension eller enkepension,
 - hvis pensionslovgivningens bestemmelser om indtægtsregulering, dansk indfødsret eller bopæl her i landet ikke havde været til hinder derfor, eller*
 - hvis de ikke havde været omfattet af adgangen til folkepension for kvinder mellem 62 og 67 år eller til enkepension for kvinder mellem 45 og 62 år, eller*
- 3) som er fyldt 67 år.

Stk. 2. Ved beregning af dagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke dage, hvori der er udbetalt dagpenge eller løn

- 1) fra arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden,
- 2) fra det sociale udvalg i de første 5 uger af fraværperioden og
- 3) i anledning af fødsel efter kapitel 12.

Stk. 3. Er dagpengeretten opbrugt under en sammenhængende sygeperiode på mere end 13 uger, er det endvidere en betingelse for fornyet udbetaling, at den sikrede godtgør, at han efter dagpengerettens ophør efter stk. 1 har været raskmeldt og i mindst 13 uger har haft dagpengegivende indtægt, der berettiger til dagpenge på mindst 10 pct. af dagpengenes højeste beløb. Er den pågældende sikret efter § 29, skal han i stedet godtgøre, at han efter det nævnte tidspunkt har været raskmeldt, og at der er gået 13 uger, inden han på ny er blevet sygemeldt.

Stk. 4. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan chefen for sikringsstyrelsen forlænge dagpengeperioden for personer, der modtager invalidepension.

Stk. 5. Hvis en sikret, der modtager dagpenge efter denne lov, findes berettiget til folkepension, invalidepension eller enkepension, skal de dagpenge, som det sociale udvalg har ydet pensionisten i tiden mellem den dag, fra hvilken pensionen beregnes, og anvisningsdagen, så vidt muligt fradrages ved udbetalingen af pension. Fradraget foretages dog kun i det omfang, der i dette tidsrum og i de nærmest forudgående 3 måneder er ydet dagpenge for mere end 13 uger.